

Bashta KICa, petak, 27.06.2003. Vrijeme savršeno. Sve je spremno da počne nešto što se u nekim krugovima urbane*** banjalučke omladine očekuje kao svojevrsan praznik. Koncert najavljen tačno u 20:30 počeo je oko 21:30. Bashta nikad punija. Gužva od samog ulaza pa sve do ispred stagea, gdje je između publike i bine nekoliko metara razmaka, te večeri korisno upotrebljivih za pravljenje šutki. Gomila metalaca skupila se na tom mjestu dok je naš banjalučki bend Antidope u svojstvu predgrupe prašio odlične obrade Sepulture. Odlično zagrijavanje. Mala pauza, dok se bendovi ne zamijene, a onda ono što su svi čekali - Eyesburn!!!

Ono što oni sviraju nije potrebno opisivati. Ljudi jednostavno spajaju reggae i hard core. (Uvijek sam se pitao kako to nikome ranije nije palo na pamet, jer ovo tako dobro zvuči.) Dok su oni svirali masa se, malo po malo, još više zbila u blizini stagea i zvučnika, tako da je vladalo sveopšte "raspoloženje" i uzavrelost. Radi ilustracije, kad je gitarista u šali pjesmu *Pump It* najavio kao "Eyesburn kolo" u publici su začas oni duhovitiji formirali kolo u koje se uhvatilo petnaestak najveselijih i koje se raspalo čim se završio onaj prvi, laganiji dio pjesme i počelo "prženje". I sve je prošlo tako veselo do samog kraja, koji se ipak morao desiti prije ponoći, a vjerujem da je trebao i mnogo ranije zbog toga što se ljudi u stambenim objektima oko KICa bune na svirku "do kasno". Iako smo bili strahovito žedni, tek po završetku smo drug i ja uspjeli da odemo do šanka i uzmemo sebi po pivo jer za to nikako nismo imali vremena dok je koncert trajao. (Taman posla da propustim pola pjesme, nisam poludio!)

Sa pivom u rukama odšetali smo ponovo do stagea i skontali da je on dobro mjesto za sjesti jer su sve stolice u bašti bile zauzete, a bogami i dobar dio zemlje. Dok smo tako sjedjeli muzičari su spremali svoje stvari, gitare, kablove, bubnjeve... I tu mi padne na pamet da bih mogao uraditi interview sa momcima. Kulturno pitam basistu a on se ponudi da njega intervjuišem. Ja sam ipak insistirao da dođe još neko, jer je razgovor zanimljiviji kad ga vodi više ljudi. I poslije čekanja od desetak minuta, on je ipak doveo svog druga bubnjara. I dok smo čekali, mi se slatko ispričismo, ovako neformalno. I mogu reći da je momak najljubazniji i najdruželjubiviji od

svih iz Eyesburna, s kojima sam imao priliku razgovarati. Čak mi je dao i promotivni CD sa novim albumom. Taj razgovor sa njim nije bio snimljen na diktafon tako da ću neke detalje prepričati: Najviše od svega me je zanimalo to zašto ne sviraju stare stvari na svojim koncertima. Čak i kad nisu imali novi album svirali su skoro sve pjesme sa albuma *Fool Control*, a sa prethodnog, *Dog Life*, samo dvije, naravno najbolje: *Stark Blindi* popularnu obradu Boba Marlija, *Exodus*. Laza (pomenuti basista) mi je pokazao spisak pjesama koje su spremili za koncert. Na njemu je bilo dvadesetak pjesama. "Ok, sve mi je jasno", rekoh. "Da imamo malo više vremena, svirali bismo..." U redu, naravno da su im važnije nove stvari da ih sviraju. Ali nastavak njegove priče bio je zanimljiv: "Kako onda mi da noramalno sviramo kad lik tri puta dolazi i govori nam da prekinemo?" Naime, žalio mi se da su jedva odsvirali i ove pjesme koje su predvidjeli, jer se jedan od organizatora koncerta za vrijeme koncerta tri puta penjao na binu i govorio im kako je policija tu i traži da prestanu, zbog već pomenutog problema trajanja koncerata u KICu.

Malo zatim dolazi Mengele, bubnjar, i ja uključujem diktafon. Pošto intervju nije bio pripreman ranije, izostala su neka, po meni, bitna pitanja kojih bih se sjetio da sam ih ranije pripremio. Ali i bez njih je razgovor bio dovoljno interesantan i, ako ništa, bar mu ne nedostaje spontanost. Usput, basista i bubnjar zovu se Vladimir Lazić i Aleksandar Petrović, a nadimci su im Laza i Mengele. Malo kasnije će se pojaviti i pjevač, Nemanja Kojić, nadimkom Kojot...

BuBLo: Kako vam se sviđa u Banjaluci?

Laza: Sad smo već suviše umorni da bismo sumirali utiske... Inače, došli smo ovde malo ranije danas, lepo su nas dočekali ovde u ovom divnom ambijentu KICa i tu smo malo sedeli i uživali pored Vrbasa i gledali ga... Nažalost, između je žičana ograda, ali nema veze! (smijeh) Koncert je bio super, malo smo se pogubili, ali hvala vernoj publici koja stvarno odlična!

BuBLo: To "pogubili" misliš na ono u pjesmi *Foolin' / & /* kad ste malo pogriješili...?

Laza: Ne, imamo mi običaj da se zaustavljamo tako stalno, nekad iz zajebećijeg, a nekad zato što stvarno zajebećemo stvar,